

[Melchior.]

det ene og det andet, men alle vi i denne sal, som er i tvivl, skylder vore vælgere og vor egen samvittighed, at vi får denne frist til en nyvurdering og en ny sætten sig ind i tingene.

Poul Boeg (CD):

Der er to ting, der får mig til at tage ordet. Den ene er det element, som er trukket ind i debatten navnlig fra radikal side, om folkeafstemningsperspektivet. Jeg er for så vidt rent juridisk helt enig i de betragtninger, som blev fremdraget af hr. Niels Helveg Petersen i relation til grundlovens § 42. Vi kan ikke få en folketingsbeslutning til folkeafstemning, og vi kan heller ikke få ratifikationen af en international aftale til folkeafstemning, men vi kan få en anlægslov til folkeafstemning.

Jeg føler mig imidlertid overbevist om, at der vil være en anden løsning på dette problem end den rent juridiske løsning, som hr. Niels Helveg Petersen var inde på — jura er nu engang heldigvis ikke alt. Det, som jeg forestiller mig, er, at vi kan vist tillade os at gå ud fra, også på basis af mange kontakter, jeg har haft i de senere dage om denne sag, at det stort set vil ligge sådan, at de medlemmer, der stemmer for det radikale forslag, hvis dette forslag bliver nedstemt, i konsekvens deraf som et alternativ vil være tilhængere af en folkeafstemning. Og så om mit synspunkt og min forventning blot dette: når vi yderligere betænker, at det vel er ret så sandsynligt, at afstemningen må blive meget marginal, så kan jeg som politisk realitet ikke forestille mig, at den ærede statsminister og lederen af vort liberale parti i den situation ville anvende den fremgangsmåde, at man først tog ratifikationen igennem folketinget og derefter anlægslovene. Dette kunne blive noget i retning af en måde at omgå mindretallets ret til at få en folkeafstemning. Ud fra dette synspunkt ville jeg derfor ikke tro, at alle disse juridiske undersøgelser var nødvendige, og jeg vil i den forbindelse også gerne sige, at der måske kunne være grund til, at medlemmerne, når de nu træffer deres endelige beslutning om deres standpunkt i denne sag, netop også lader det indgå i deres overvejelser, at en stemme imod det radikale forslag kan

komme til at betyde en stemme for folkeafstemning om dette spørgsmål.

Den anden grund til, at jeg har bedt om ordet, er, at jeg, som det utvivlsomt vides, har taget et initiativ til, at der bliver afstemning om denne sag ved navneopråb, og i den forbindelse er jeg i korridorerne en række gange blevet spurgt om, hvorfor man egentlig skulle anvende denne fremgangsmåde. Jeg finder det derfor naturligt at gøre et par bemærkninger om, hvad der har motiveret dette.

Vi er dog vist alle enige om, at dette drejer sig om en særdeles vigtig afgørelse med vidtrækkende følger, og sagen er, som både debatten og indlæg i pressen tydeligt viser, i høj grad kontroversiel. Desuden er vi også klar over, at der i meget vid udstrækning vil blive stemt på tværs af partigrænser, og som jeg nævnte før, er det højst sandsynligt, at afstemningen bliver meget marginal. Når man lægger alt dette sammen, kan jeg ikke se rettere, end at det er helt naturligt at lade den nysgerrige og efter pressen at dømme i vid udstrækning også utilfredse befolkning såvel som eftertiden og den historisk-politiske forskning vide, hvem der har stemt hvordan i denne sag.

Derudover tilsigtes der med dette navneopråb også en ansvarsindskærpelse og en præcisering af, hvad det egentlig drejer sig om. Dette sidste, fordi modstanderne af en nyvurdering efter min mening har forsøgt at forvride debatten noget ved at foregive, at en stemme for det radikale forslag er en stemme imod projekterne. Det behøver den ikke at være, det vil helt afhænge af, hvad nye undersøgelser vil bringe for dagen.

Når jeg har talt om en ansvarsindskærpelse, har jeg navnlig det for øje, at mens man naturligvis ikke kan tale om, at en mening om, hvorvidt der skal bygges en lufthavn på Saltholm eller ej, er mere eller mindre ansvarlig, så kan man måske godt anlægge det synspunkt, at en metode eller en fremgangsmåde er mindre ansvarlig, og der er måske momenter i handlingsforløbet her, som kunne berettige til et sådant synspunkt.

Sammenfattende vil jeg derfor om dette navneopråb godt slutte med at sige, at det er udtryk for en appel til hvert enkelt medlem om at betænke først og fremmest, at én eller to stemmer måske her kan blive afgø-